ఎవరికైనా సహాయం చేయడం ఎంతో గొప్ప విషయం దానిలో ఔదార్యం ఉంది. అది ఒక్కటే అయితే చిక్కే లేకపోను. ఆధిక్యం కూడా నిహితమై ఉంది. సహాయం పొందినవాడు అణిగి మణిగి ఉండాలి, మరి లేకపోతే ఎదుటివారు కృతఘ్నులు సహాయం పొంది ప్రయోజకులైతే శత్రువులు!

ఆమె నోటివెంట మాట రాలేదు!

ఆ మాట వినగానే, అతను ఉత్సాహంగా వెనుకకు వచ్చాడు.

"ఇలా నీవు కొంచంతా ఊడ్చి మీ పుట్టింటి వాళ్ళకి కట్టబెడితే, నేను, నా పిల్లలు చిప్ప చేతపుచ్చుకుని రేపు వీధుల వెంట వెళ్ళాలి. దేనికైనా ఓ హద్దు అంటూ ఉండాలి. బుద్ధి లేకపోతే సరి!" రుసరుసలాడుతూ, కోటు వంకెకు తగిలించి, తీక్షణంగా ఓ చూపు విసిరాడు ధర్మపత్ని వైపు.

"అమ్మాయ్... కస్తూరీ ... కాసిని మంచినీళ్ళు పట్రా" కేకేశాడు.

"ఆహా! ఇన్నూరు రూపాయలు కోట్లు పడుకు తింటున్నారనుకుంటున్నారా అంట!"

"మీ వద్ద ఉంటేనే సర్దండి. లేకపోతే, మిమ్మల్ని కొట్టి, కొరతా వేస్తారా? దేనికి ఆ రుసరుసలు? కాలం ఎప్పుడు ఒకేలా గుండదు. ముష్టి యాభై రూపాయలకోసం, ఎందుకు ఇన్ని సాధింపులు? లేవంటే సరిపోయేదానికి." ఆమె వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

"నాకు పిల్లలు...ఎక్కడి చుట్టాలు అక్కడ ఉండరు గదూ! దీనితో అవసరం ఎవరికి కలిగిందిరా? ఆ... ఉందిలే!" వివేకానందుని ఉపన్యాసాల పుస్తకం చేతితో పట్టుకుని వంటగదిలో ప్రవేశించాడు.

"ఇదిగో.... నిన్నే..." నిమ్మరసంలో పంచదార కలుపుతూ, ఆమె తల ఎత్తి చూడలేదు.

"ఇదిగో.... నిన్నే .... ముష్టి యాభై రూపాయ అని తేలిగ్గా అనేశావు. నీవు సంపాదిస్తే, నీకు తెలుస్తుంది."

"ఏం సంపాదిస్తే ఈ మాటలు పడవలసిన కర్మ దేనికి? తీసుకోండి." నిమ్మరసం గ్లాసు చేతిలో పెట్టింది. తియ్యని, పుల్లని నిమ్మరసం గొంతులో జారి, ఉడికిపోతూన్న శరీరంలో వేడి ఒక మోతాదు తగ్గించింది.

"అంటే నీకు కోపం వస్తుంది గానీ ఇప్పుడు కాదు. ఇదివరకు ఇచ్చిన రెండు వందలు ఏం చేశాడు చెప్పు? అప్పులవాళ్ళు ఇంటి చుట్టూ తిరుగుతున్నారు. పరువు పోతుందని, కాళ్ళావేళ్ళాపడి, మళ్ళీ డబ్బు తీసుకువెళ్ళి, పేకాటలో పెట్టాడా? ఇది ఇప్పుడు ఏ బ్రాకెట్‌లో పెట్టడానికో అని నా అనుమానం." కొద్ది కొద్దిగా చప్పరిస్తూ, పెరట్లో బాదంచెట్టువైపు నడిచి, నవ్వారుమీద చతికిలబడ్డాడు ఆమెకేసి చూస్తూ. ఆమె కాకరకాయల నుండి నీరు వారుస్తూ సమాధానం చెప్పింది.

"సరే, ఎప్పుడో ఏదో చేశాడని దానినే పట్టుకుని, సాధిస్తే ఎలా? ఇప్పుడు వాళ్ళని మనం ఆదుకోకపోతే ఏం బాగుంటుంది? ఆ గొలుసు మాసమక్షం వందయినా అమ్ముతుంది. ఈ వేళతో గడువు తీరిపోతుందిట! ఈ రోజు డబ్బు కట్టకపోతే గొలుసు వాడే స్వాహా చేస్తాడట!"

"ఛీ... ఛీ.. ఎంత బరితెగించిపోయాడు! ఇల్లాలి ఒంటిమీది నగలు తాకట్టు పెట్టేటంతవరకు వచ్చిందన్నమాట, వీడి వ్యవహారం. ఇద్దరు పిల్లలు కలిగినా, వీడు దారికి రాలేదన్నమాట."

"అనేకమా, నేను నెత్తిన నోరు పెట్టుకుని చెప్పేది? అమ్మగారూ! పొయ్యికింద కట్టెలు లోనికి పెట్టు."

"సరే. ఇంకేం కానియ్యి. ఆ కోమటి రంగయ్యకు నే నెలాగో చెప్పుకుంటా! ఆ డబ్బు ఇటు పట్టు. కర్మ. మనం బాగుపడలేం."—ఒక్క క్షణం ఆగి మళ్ళీ అన్నాడు...."అసలు ఈ గొలుసు తాకట్టు పెట్టినమాట నిజమేనా?"

"అయ్యో రామ! వాళ్ళే వెంటబెట్టుకునే వచ్చారండి. వాడి గర్వం, వాడు పోయినాడు. తురక సాయిబు — ఇంట్లోకి వస్తూంటే చీదర పుట్టుకు వచ్చింది. రోజుకి అణా వడ్డీట! వడ్డీ ముందుగానే పట్టేసుకుని మిగతా డబ్బు ఇచ్చాడట! సరే, మీ బావగారు వచ్చాక, వారి నడిగి చూస్తానన్నాను. 'అలా అంటే, కాదే! ఎలాగయినా, ఈ సాయంకాలం మీరు సర్దాలి. లేకపోతే, నా పరువుపోతుంది' అని కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడండీ. మీ ముందు నిలబడడానికి జడిసిపోతున్నాడు."

"అసలు పరువంటూ ఉంటేనా... పోవడానికి..." విసవిసా లోపలికి వెళ్ళాడు. దండెం మీద నుండి లుంగీ తీసుకొని, ధోవతి మార్చుకున్నాడు. పంచపాళిలో ఉన్న వాలుకుర్చీ గదిలోకి లాక్కుని, వివేకానందుని ఉపన్యాసాలు చదువుకోసాగాడు. బయట చిన్న పిల్లలు వరండాలో నీడ తొక్కటం ఆడుకుంటున్నారు. "టాట్. టాట్." అని పెద్దగా అల్లరి అంటుపోతూంది. విసుక్కుంటూ గది తలుపులు వేసుకున్నాడు. 8 గంటలవేళ అతని శ్రద్ధ పుస్తకం నుంచి మళ్ళింది.

"మామయ్యా. మామయ్యా!" పిల్లలు చుట్టుముట్టిన కేకలు.

"ఆ. రైట్. ఆడుకోండి! ఆడుకోండి! నాన్నగారు వచ్చారా?" అంటూ ముద్దుగా అడిగాడు.

ఆపైన, "అబ్బాయ్.. అబ్బాయ్" అంటూ, వంటగదిలోకి దారితీశాడు అతను.

"ఇష్. మీ బావ పక్కగదిలో చదువుకుంటున్నార్రా! పెద్దగా మాట్లాడకు. అయితే డబ్బు కావలసిందేనా?" ఆమె, మధ్య గదిలోకి ఎదురువచ్చి మాట్లాడటం మొదలుపెట్టింది.

"అవసరం లేకపోతే ఇన్నిసార్లు తిరుగుతానా అక్కయ్యా! చూడు, వాడు నన్ను దెయ్యంలా వదలకుండా తిరుగుతూంటే" బయటికి వేలు చూపించాడు వినయంగా.

"ఒరేయ్! శీనూ.. నాకు సుతరాం నచ్చలేదురా నీ వ్యవహారం. నీవు బతికి ఎవరిని సుఖపెడుతున్నావ్? నాన్న ఎంతో పెద్ద చదువులు చెప్పించి నిన్ను గొప్ప వాణ్ణి చెయ్యాలనుకుంటే, చదువు సంధ్యలు లేకుండా తిరిగావు. సగం నీ దిగులుతోనే పోయార్రా నాన్న. ఉన్న ఆస్తి అంతా ఊడ్చి పారేశావు! మీ బావగారు వాళ్ళని, వీళ్ళని బతిమిలాడి నీకో ఉద్యోగం ఇప్పిస్తే అక్కడ నీ కాలు నిలవకపోయె! ఇంకెప్పుడురా నీకు తెలిసివచ్చేది? ఏ ఘడియలో పుట్టావోగానీ... ఇప్పటికైనా బుద్ధి మార్చుకోరా!"

"అక్కయ్యా! అతనికి డబ్బిచ్చి వస్తా. [illegible]టు నిలబడ్డాడు నాకోసం. తరవాత తీరిగ్గా మాట్లాడుకుందాం....."

"ఇదిగోరా. యాభై రూపాయలు, మీ బావ ఎవరినో చేబదులు అడిగి తెచ్చారు రెండు రోజుల్లో ఇస్తానని చెప్పి" డబ్బు అతని చేతిలో పెట్టింది.

"రెండు రోజుల వరకు ఎందుకు? రేపు ఉదయమే తెచ్చి ఇస్తాను. రేపటివరకు ఆగనంటే ఇటు వచ్చింది. సరే! నేను వెళతాను అక్కయ్యా, మళ్ళీ పెద్ద బజారుకి వెళ్ళి '[illegible]' విడిపించుకుని ఇంటికి వెళ్ళాలి.. మీ మరదలు ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది" వరండాలో నిలబడి ఎదురు చూస్తున్న మనిషితోబాటు అదృశ్యం అయ్యాడు.

వాళ్ళు వెళ్ళిన వైపు తీక్షణంగా చూసి, వెనక్కి మళ్ళాడు గృహస్థుడు. లుంగీ బిగించి కట్టుకుని వంటగదిలో ప్రవేశించాడు. ఎవరు ఎవర్ని పలకరించుకోలేదు. నాలుగు మెతుకులు ఎంగిలిపడి, లేచి తువ్వాలుతో చెయ్యి తుడుచుకొంటూండగా, ఇంటి ముందు రిక్షా ఆగిన చప్పుడు అయింది.

కళ్ళు నులిమి నులిమి చూశాడు, వరండాలోకి ఓ చంటిపిల్లవాణ్ణి బుజాన వేసుకుని ఒక స్త్రీ లోనికి వచ్చింది.

"ఏం! అత్తయ్యా, ఇంత పొద్దుపోయాక వచ్చావ్?" చదువుకుంటూన్న కస్తూరి లేచి, ఎదురుగా వెళ్ళి, పిల్లవాణ్ణి అందుకుంది.

"అసలు పెందరాళే వద్దామనుకున్నా. కాని, పిల్లకి ఒళ్ళు వెచ్చగా ఉంటే, డాక్టరుగారికి చూపెట్టి వస్తున్నా. అయితే, నాన్నగారు ఇంటికి వచ్చారా కస్తూరీ?" ఆయాసంగా మాట్లాడింది.

"ఎప్పుడో వచ్చారు.. వంటగదిలో ఉన్నారు".

"వచ్చారా? హమ్మయ్య! నాకు గుండెల్లో గుండెలు లేవు!" కళ్ళలో నీళ్ళు ఒత్తుకుంది.

"ఏమయింది అత్తయ్యా! నీ 'నెక్లెస్' నీకు సురక్షితంగా చేరుతుంది. మామయ్య [illegible]డే వెళ్ళాడు, ఒక అరగంట క్రితం.." చెయ్యి తుడుచుకుంటూ మధ్య గదిలోనికి వచ్చాడు అతను.

"నాల కేసుమ్మా... పాడు నగలు. ఈవేళ

తాడిగిరి పోతరాజు

మయసభ

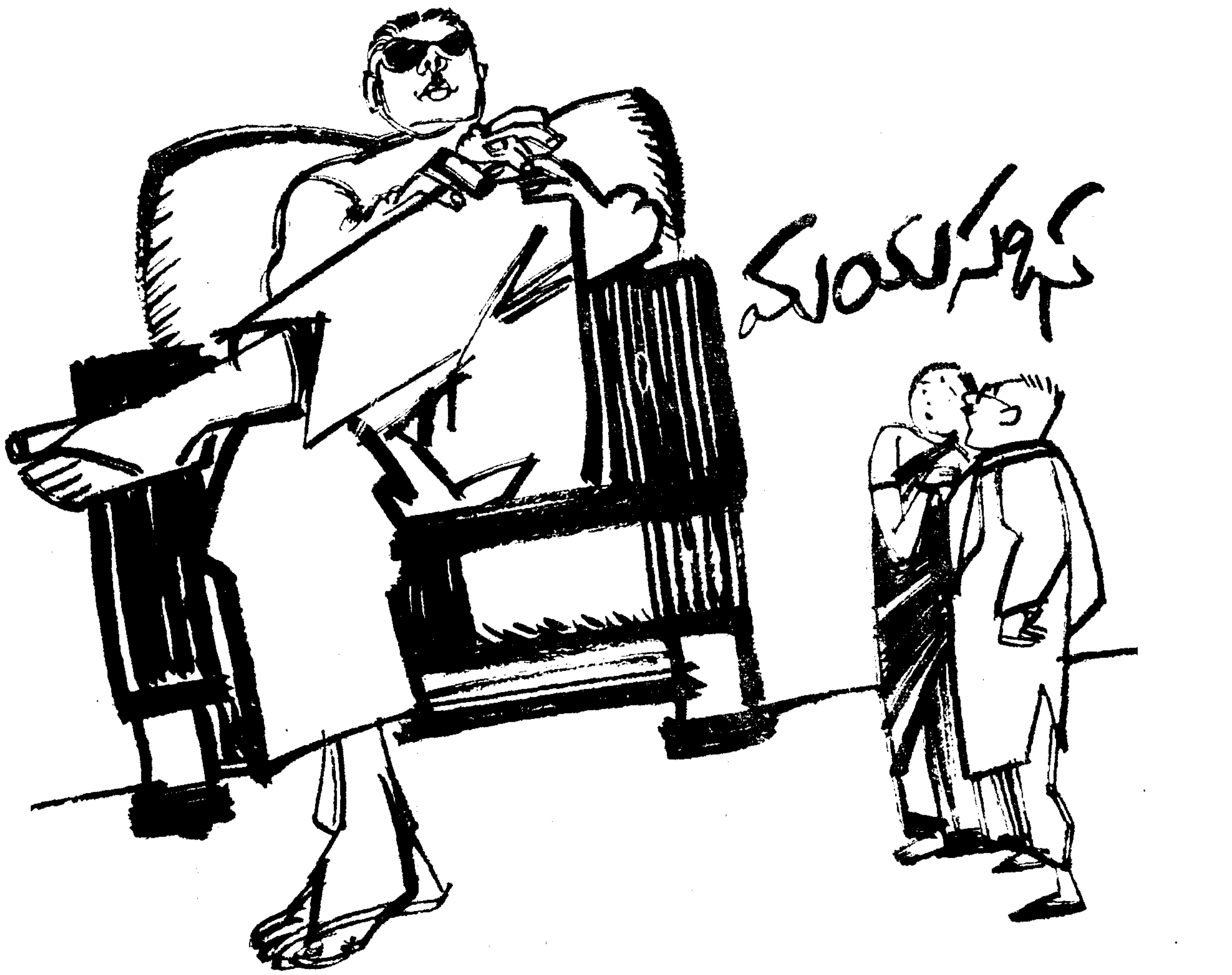

కాకపోతే, రేపు కొంటున్నాం. పాపం...ఇదే నింపుకు ఎలా భరిస్తాం?"

"ఇలా వాకిట్లో పెట్టినంత మాత్రాన మన గౌరవానికేం భంగం రాలేదు అత్తయ్యా. పరిస్థితులు మనుష్యుల్ని తారుమారు చేస్తాయి. ఇంత చిన్న విషయానికి మన పరువు బజారు పాలయిందను కుంటే ఎలా?"

అయన యథాలాపంగా వాలు కుర్చీలో కూలబడ్డాడు, పక్క గదిలో పక్కపొడి డబ్బా మూత తీస్తూ.

"నాకే మనస్సు ఎలాగో అయిపోతున్నది. పాపం. వదినగారు.. ఆమె [illegible]. ఎలాగుంటుందోనని గుండెగుభిల్లుమని వచ్చా."

"ఇంత చిన్న విషయానికి గుండెదడ దేనికి?"

"మీకు అనుభవం తక్కువ కస్తూరీ! డబ్బుపోతే పోయింది. పోలీసులతో ఎంత గొడవ. పద, అన్నయ్యను చూద్దాం." లోనికి వెళ్లారు.

"నాకు మధ్యాహ్నమే తెలిస్తే అప్పుడే వచ్చేద్దును. వదినా! అయితే, ఇప్పుడు అన్నీ తేలిపోయాయి కదా!"

"ఏమిటమ్మా?"

"అదే అన్నయ్య సంగతి",

"దాని కేమయిందని?"

"పోలీసులు పట్టుకువెళ్లారట!"

"ఎవరిని? ఏమిటి? నీకేమైనా పిచ్చిగాని పట్టలేదు గదా. కూర్చో" అన్నదామె. వాళ్ల మాటల్తో పిల్లలు మూగారు.

"అన్నయ్యగారి ఆఫీసులో అయిదు వందల రూపాయలు పోయాయట గదా? ఆ నింద అన్నయ్య మీద మోపారని చెప్పారు వీళ్ళ నాన్న" అంటూ పిల్లవాణ్ణి చూపెట్టింది.

"తరవాత...." కస్తూరి నవ్వు దాచుకుంటూ అడిగింది.

"అయిదు వందలు కట్టి, బావగారిని రక్షించుకోపోతే నేను ఉండి ఎందుకు? మన పరువు ప్రతిష్ఠ గంగలో కలుస్తాయని నీ నగలన్నీ తీసుకువచ్చాడు... అమ్మి, డబ్బు కట్టి, అన్నయ్యని విడిపించాలని చెప్పాడు, [illegible]"

ఆ మాటలన్నీ చిన్న ఇంటి కామందు గాలివానలా, విసురుగా వాలాడు ఆ మహిళా మండలి మధ్య.

"నే చెబితే విన్నావా? ఇదేదో పెద్ద ఎత్తు వేశాడంటే, విన్నావా. తిక్క కుదిరింది పో! పిల్ల ఒంటిమీది నగలు, డబ్బు అన్నీ ఒక్క దెబ్బన తుడిచి పారేశాడు. పోండి! నోరెత్తారా; గొంతుపిసికి పారేస్తా.. చూస్తా నా గడప తొక్కమను, ఇది మొదలుకుని...."

ఆడవాళ్ళు, పిల్ల జెల్ల, అందరు కిరకిరమంటూ పెరట్లోకి నడిచారు.

"ఏమండోయ్! భోజనాలయ్యాయా? పాడు వడ గాలి తొమ్మిదయినా తగ్గలేదు."

"అహా, రండి, రండి" అంటూ ముఖ [illegible] మార్చుకుని, అతను వాకిట్లో [illegible] అతిథిని ఆహ్వానించాడు. ఇద్దరు కూర్చున్నారు.

"ఏమిటి? ఏం ఈ రోజు కాంటీన్‌కి కూడా రాలేదు? తీరికలేదా?" వచ్చిన పెద్దమనిషిని ప్రశ్నించాడు.

"తీరికలేకేమిటండి? వస్తేనే తీరిక. ఆ 'మనువర్తి దావా' నకళ్ళు, అవీ తయారుచేసి, డబ్బు కట్టడంతో సరిపోయింది. మీకు తెలియనిది ఏముంది" అతను జవాబిచ్చాడు.

"నాకేం తెలుసు. భలేవాళ్ళే!"

"సరిపోయింది. మీకు తెలియకపోతే నాకేనా తెలిసేది? మీ బావమరిది శ్రీనివాసమే వచ్చి, మా ప్లీడరు గారికి అయిదువందల రూపాయలు ఇచ్చి వెళ్లాడు. మిగతా డబ్బు రేపు తెస్తానన్నాడు. మీరు కూడా దూరాన్నే నుంచున్నారుగా, అవునా?"

తలుపుచాటు నుంచి భార్య కొడుతున్నట్టు, కాదన్నట్టు తెలియకుండా,

"అదే నేను చెప్పేది. అసలు నాకు తెలియక అడుగుతాను. ఈ కేసులో మీవాడు ఎందుకు తిరుగుతున్నట్టు? సరోజమ్మగారు, మీవాడికి ఉన్న సంబంధం ఏమిటి?"

"సంబంధమేమిటి? తెగించినవాళ్ళకు?"

"అంతేలా ఉంది! రామ, రామ. మీరు చూశారా! తలచెడినట్టు ఉంటుందా? దాని కట్టు, బొట్టు ముత్తయిదువలానే ఉంటుంది. ఒక్క రిక్షాలో పక్క పక్కనే కూర్చుని వచ్చారు, ఆవేళ మా ప్లీడరుగారి వద్దకు."

"ఇక ఆ విషయాలు చెప్పకండి. పోయేకాలం వస్తే, ఏం చేస్తాం. అప్పా! ఫలానా కోదండరామయ్యగారి బావ మరిది ఈలాంటి వాడంటే, నా పరువు పోతుంది."

"అయితే మీ కళ్ళ కప్పి చేస్తున్నాడన్నమాట, ఇదంతా. కొద్దిగా అగ్గిపెట్టె ఇప్పించండి" అన్నాడు, చుట్ట కొరుక్కుంటూ ప్లీడరు గుమాస్తా.

"ఒరేయ్, గోపాలం అగ్గిపెట్టె తీసుకురా. చూడండి, ఎన్నివేలకి వేయించాడు మావాడు, దావా?"

"వేలేం ఖర్మ. పొలం గట్రా అన్నీ లెక్క చూసుకుంటే, లక్షన్నర దాదాపు ఉంటుంది."

"దానికి ఉన్న ఆస్తి చాలక ఇంకా భర్తతరఫున ఆస్తి ఎందుకు దానికి? ఎవడికి కట్టబెట్టడానికి?"

"అదేమన్నమాటలెండి. ఎవడికి తినడానికి ప్రాప్తం ఉంటే, వాడికి దక్కుతుంది. మీవాడు అగ్గిపెట్టె [illegible] లేదు. సరేలెండి, ఇంటికివెళ్ళి కాల్చుకుంటా. నిద్ర కూడా వస్తోంది."

ప్లీడరు గుమాస్తా నిష్క్రమించాడు.

* * *

ఆవేళ సాయంత్రం 5 గంటలకు 'ఫైల్స్' అన్నీ ముడివేసి, వరసగా అమర్చుకుని, మరొక్కసారి బల్ల చుట్టూ పరికించి చూశాడు కోదండరామయ్యగారు. ఏదో దరఖాస్తు కిందపడిఉంటే, పేపర్ వెయిట్ కిందపెట్టి, కోటు బుజాలకు ఎక్కించుకోసాగాడు.

"సార్! అయ్యగారు రమ్మంటున్నారు." ప్యూన్ వార్త మోసుకువచ్చాడు. అతణ్ణి అనుసరించి 'స్ప్రింగ్' తలుపులు నెట్టుకుని, కలెక్టరుగారి బల్ల దగ్గరగా ముందుకువంగి నిలబడ్డాడు, చేతులు వెనక్కి కట్టుకొని.

"ఈ శ్రీనివాసరావుగారిదేదో 'అప్లికేషన్' ఉండట చూడు, చక్కెరకోటా పర్మిషన్ బాపతు. త్వరగా నావద్దకు పట్రా." ఇంగ్లీషులో కూశాడు. తల ఎత్తి టేబిల్ ముందున్న వ్యక్తికేసి చూశాడు. ఖాదీ సిల్కు లాల్చి, బంగారపు ఫ్రేముతో ఉన్న చలవ[illegible]లు పెట్టుకున్న కళ్ళు పేపరు చూస్తున్నాయి. రెప్పపాటులో చూపు మరల్చుకుని, తన సెక్షన్‌కు వెళ్ళి, 'ఫైలు' తెచ్చి వారిముందుపెట్టి వినయంగా నిలబడ్డాడు.

"రేపు ఈ విషయం చూస్తా, వెళదామా?" అంటూ చొంగ నోట్లో పెట్టుకుని లేచాడు, ఆఫీసర్. ఇద్దరూ మాట్లాడుకుంటూ, దిగుతూంటే, కోదండరామయ్యగారు నాలుగడుగులు వెనక్కి తగ్గాడు. పోర్టికోలో వచ్చి ఆగాయి, జీప్, చిన్నకారు. రెండు ఒకదానివెంట మరొకటి జారిపోయాయి.

అతను నోరు తెరుచుకుని వెళుతూన్న చిన్నకారుకేసి చూస్తూ ఉండిపోయాడు!

"ఏమండోయ్! రామయ్యగారూ? ఇంటికి వచ్చేది లేదా?" జిల్లా కోర్టు ప్రహరీ అవతలనుండి ప్లీడరు గుమాస్తా శేషాద్రి కేక వెయ్యటంతో ఈ లోకంలో పడ్డాడు. మళ్ళీ ఒకసారి తన బల్లవద్దకువెళ్ళి, అన్నీ సర్దుకుని మిత్రునితో అడుగులు కలిపాడు.

"ఈవేళ పేపరు చూశారా?"

"ఏమిటి? కొత్తగా అడుగుతున్నారు? అయిదారేళ్ళు అయింది పేపరు చూసి."

"అదికాదండీ, చైనావాళ్ళ సంగతికాదు. మీ బావమరిది శ్రీనివాసరావుగారు...." గుండ్రంగా మడిచిన పేపరు మడత విప్పి, ఫోటోమీద వేలుపెట్టి చూపించాడు.

"కుడినుండి మూడవ వ్యక్తి శ్రీ శ్రీనివాసరావు గారు..." చదివి, మళ్ళీ పేపరు యథావిధిగా మడిచి పారేశాడు.

"మీవాడికి 'మినిస్టరీ లెవెల్'లో కూడా బాగా పలుకుబడి ఉన్నట్లేగా! రామయ్యగారూ, పిల్లలు

(తరువాయి 50 వ పేజీలో)

రక్తంలోని దోషాలే
చర్మవ్యాధులకు మూలం

చర్మవ్యాధులనుంచి విముక్తికి మీకు సమగ్రమైన చికిత్స అవసరము.

- గ్రంథులను పరిరక్షిస్తూ క్రిములను సంహరించాలి
- లోపల రక్తాన్ని శుభ్రపరిచి, గ్రంథులను పునరుజ్జీవింపజే[illegible]

ఈ లక్ష్యంతోనే డాక్టర్ రిచ్‌లెస్ తయారుచేసిన మూడు ప్రక్రియలు ఇప్పుడు ప్రపంచ ఖ్యాతి నొందినవి.

రిచ్‌లెస్ బ్లడ్ ప్యూరిఫైయర్: అనేక చర్మవ్యాధులు ఎగ్జిమా, కురుపులు, మొటిమలు, తామర, శోభి మున్నగు వాటికి కారణాన్ని తొలగించే మందు. మీ రక్తాన్ని శుభ్రపరిచి, ఆరోగ్యప్రదం చేస్తుంది.

గల్లాస్ ఆయింట్‌మెంట్: ఎగ్జిమా నీళ్లు కారుతూ వున్నపుడు, గాయాలు, పుండ్లు మొదలైన వాటికి శక్తిమంతమైన యాంటి సెప్టిక్.

రిచ్‌లెస్ లాక్సాటివ్: మలబద్ధకం నివారించి, ఆహారం అరుగుదలను పెంచి, తద్వారా రక్తాన్ని శుభ్రపరుస్తుంది.

రిచ్‌లెస్
బ్లడ్ ప్యూరిఫైయర్

కెమిస్టులందరివద్ద, స్టోరులలోను లభ్యం కాగలదు. వివరాలు తెలిపే ఉచిత కరపత్రాన్ని అడిగి తీసికోండి. ఏజెంట్లు లేనిచోట్ల ఏజెంట్లు కావాలి:
ఈ కింది విలాసానికి వ్రాయండి:
ఇండియాలో సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
మహేశ్వరి జనరల్ స్టోర్స్
[illegible] పెద్ద బజారు, కోయంబత్తూరు-1.

EP-MG 2 TEL

మధ్యలో సింహాద్రి జోక్యం చేసుకుంటూ—
"తప్పు నాదండీ బాబయ్యా! నన్ను మీరు కొరత వెయ్యండి. నేను తేలేకపోయాను బావగారి కాఫీ. నాకంటి దాని పురిటి సమయం బాబూ! అర్జెంటుగా వెళ్ళవలసి వచ్చింది. నన్ను చావగొట్టండి బాబయ్యా మీ కసి తీరి పోతుంది!" అన్నాడు.

"ఏమిట్రా ఆ తెలివి! ఏమిటా పిచ్చి మాటలు? గొప్పోడా! ముందు నువ్వు అవతలికి పోతావా లేదా?" అంటూ భార్యవైపు తిరిగి, "మైథిలీ! ఏంచేస్తావేం? పిచ్చి కుట్లు వేసుకుంటున్నావా నోరు? కాఫీ ఎవరిచేత పంపించావంటా? అడుగుతున్నది నిన్నే!" అని అడిగారు మైథిలీపతిగారు.

"ఎవరిచేతనూ పంపించలేదండీ! అన్నయ్యే తానే స్వయంగా... నేను ఎంత బతిమాలుతున్నా వినక ఫ్లాస్కులో పోసి ఉంచిన కాఫీ పట్టుకుని తిన్నగా ఆఫీసుకే బయలుదేరి పోయాడు. 'ఏం చెల్లీ! బావకి నే కాఫీ తీసుకు వెళితే తప్పా? ఆ మాత్రం పనికి నే తగనా?' అంటూ గబగబా మెట్లు దిగి క్షణంలో అదృశ్యుడై పోయాడు. వాడికి పుట్టిందే బుద్ధి! ఒకరు చెబితే వినే రకం అయితే కాపురం చేసేవాడే? అంతా సవ్యంగానే జరిగి ఉండేది" అన్నది మైథిలీదేవి.

"సవ్యంగా వస్తే జన్మలో పడుతుందిలే! ఈ జన్మకు ఇదే రీతి! దేవుడు మనల్ని మనుషులుగా సృష్టిస్తాడు. మనం గాడిదలం అయిపోతామంటే అందుకు అతనిదా బాధ్యత? ఇంతకీ బుద్ధి పెడతల పట్టినప్పుడు [illegible]వరణ పరిజ్ఞానం పనిచేయక ఊరుకుంటుందే? చేతి నిండుగా ఫ్లాస్కు పట్టుకుని ఈ దొరగారు నడిచి వెళుతూ ఉంటే ఎంతమంది ఎన్నెరిగిన పెద్ద మనుషుల్లో ఎంతమంది నవ్వుకున్నారో లెక్కేం కావాలి? నా పేరూ ఆ ప్రతిష్ఠ అంతా?

"ఆఫీసులో నేను పని చేసుకుంటూ ఉంటే, ఒయ్యారంగా చిన్న చిన్న అడుగులు వేసుకుంటూ, నా దగ్గరికి వచ్చాడయ్యా..... ఎంతో భయపడుతున్నవాడిలాగే! మాసిన గడ్డం, చింపిరి గుడ్డలూ, తైలసంస్కారం లేని తలా, చేతిలో ఫ్లాస్కూ—ఇంక అడిగేదేముంది? అన్నీ ఒక్కసారిగా కలిసాయి. మరి మేనేజర్‌గారి బావమరిది కదూ, చూడడమే [illegible]?

"అప్పటికి నేను పెద్ద పోలీసాఫీసర్‌తో మాట్లాడుతున్నాను. అప్పైనా చూడవద్దూ? పనీ తెలియని వాళ్ళకి తెలియనే తెలియదు. గప్‌చుప్‌గా ఆ కాఫీ ఏదో నా మొహాన కొట్టేసి, కిమ్మనకుండా అవతలికి పోరాదా? అబ్బే! అలా చేస్తే మా అన్నయ్య ఎందుకవుతాడు! టేబుల్ దాకా వచ్చి 'బావా కాఫీ!' అంటూ నా ముందు పెట్టాడు. అరగంటసేపు కదలకుండా నిలుచున్నాడు. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి నా గుండె నీరయిపోయింది. గూబ [illegible]టట్టు కొడదామనుకున్నాను గాని, మహా [illegible] అన్నా నాకే అపఖ్యాతి! లేకపోతే, మైథిలీ, ఈ పాటికి మీ అన్నయ్య పరమపద సోపానమార్గం పట్టేవాడు!"

"మహాప్రభో! అటువంటి అపశకునపు మాటలాడకండి. అన్నయ్య ఒకటి తలచి కాఫీ తెస్తే, మీరు మరొక విధంగా భావించుకుంటున్నారు. సింహాద్రి, తన ఇంట్లో నానా గందరగోళంగా ఉందని వెళ్ళిపోతూంటే విని, వేళకి కాఫీ లేక మీరేం బాధపడతారో అని, ఎంత వద్దని బతిమాలినా వినక, స్వయంగా కాఫీ పట్టుకు వచ్చాడు. మీకు అపఖ్యాతి తెద్దామని వచ్చాడా? ఆ ఉద్దేశ్యమే వాడికి లేదండీ! కోపగించుకోక, కొద్దిగా ఆలోచించండి, మీకే బోధపడుతుంది అన్నయ్య సౌజన్యం!" అని భర్తను బతిమాలాడింది మైథిలీదేవి.

అంతలోనే గాభరాగా పరిగెత్తుకు వచ్చాడు సింహాద్రి.

"బాబయ్యా! బావగారండీ! మీ పెద్దబావగారు! [illegible]! [illegible] ప్రమాదం! కారు కింద పడ్డారండీ! ఒళ్ళంతా రక్తమయం! చేతిలో ఫ్లాస్కు పగిలిపోయిందండీ! ప్రాణాలు పోతున్నాయి! పదండి—[illegible]!!" అని రొప్పుతూ అంటూండగా అందరూ [illegible] పరుగు తీశారు. ★

మయసభ

(6 వ పేజీ తరువాయి)

కలవాళ్ళు, మీరు నాకొక సహాయం చేసిపెట్టాలి."

"అయ్యో రామ! అమాత్రం సహాయం చేయలేకపోతే ఎలా? మేమమాత్రం గడిచి గట్టెక్కామా? కానీ, ఉపకారం..." అన్నాడు.

"సరే, నా భయమిది మీకు తెలియదా? అడిగాడు. మా పెద్దవాడు పి. యు. సి. తప్పి ఊరికే తిరుగుతున్నాడు. కాబట్టి, మీ బావమరిది శ్రీనివాసరావు గారితో చెప్పి వాణ్ణి ఆ జిల్లా పరిషత్తులో గుమాస్తాగా వేయిస్తారా? పుణ్యం ఉంటుంది వాడు పదిరాళ్ళు సంపాయిస్తే."

[illegible] గొంతులో ఎంతో వినయం పలికింది!

"శేషాద్రిగారూ, మావాడికి నిజంగా అంత పలుకుబడి ఉందంటారా? మీ పిచ్చిగానీ. ఆ గాడిద... ఏదో పలుకుబడి నాయకుల వెంట తిరుగుతూ వాడేదో పెద్ద 'ఇద'లు పోయాడని అనుకోండి."

"అప్పుడే మీరు పొరబడుతున్నారు. రోజులు మారాయి. ఒప్పుకోండి. మీరు చూస్తూండగా కలెక్టరుగారితో కలిసి వెళుతున్నాడా?"

అంగీకారసూచనగా తల ఊపాడు.

"దేనికయినా, దమ్మిండాలి రామయ్యగారూ, డబ్బు ప్రధానం. ఆ సరోజమ్మ పుణ్యమా అని అన్నీ అమిరాయి. మనలాంటి చిన్న చిన్న కుటుంబాలలో ఈ విధంగా జరిగితే అందరు వేలెత్తి చూపెట్టక పోయారా? ఏది చేసినా, పెద్దవాళ్ళకు చెల్లుతుంది. ఆ వేళ మీవాడు దావాలో ఎందుకు ఓడిపోయాడో, కీలకం ఇప్పటికయినా అర్థమయిందా? దానికి వెనక, ముందు ఎవరు లేరు."

"కాని, దానికి ఈ వయస్సులో ఇదేం పోయేకాలం. [illegible]."

"వయస్సొస్తేనేంటండి [illegible]! కానీ, మొత్తానికి అలాంటి కొడుకులు ఎవరు ఉండటం అదృష్టమే. మీవంటి అంటున్నానని ఏమీ అనుకోకండి.

అయి అంతా తిరిగిపోయేదానికంటే, ఇటు రైలు బస్సు దాటి, [illegible] మారిపోతే, సరిపోదూ?" అని [illegible] పెట్టాడు.

"ఒక అడుగు దూరమయినా, మంచివారితో నడుస్తాం."

"సింగిల్ ఏం. రండి." అంటూ, [illegible] నిర్ణయించుకుని, [illegible] జాగ్రత్తగా స్టూల్ తీసుకువచ్చి, కట్లు దిగి, ఇద్దరు కుర్చీల మధ్యగా దూరి, [illegible] పెట్టారు.

"సరే, నేను పెద్దబజారుమీదుగా వస్తా. పంచదార కూపన్ కొత్తది ఇవ్వాల్టి చేస్తున్నారు. ఇంత వరకు లేతిలేదు, గతిలేదు!" కోదండరామయ్యగారు అన్నారు.

"అలాగే. మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తారో చెప్పు కోండి. మరి నేను చెప్పిన విషయం. ఇవాళ భోజనాలు అయ్యాక శ్రీనివాసరావుగారి ఇంటికి వెళదాం. ఏమంటారు?" దిక్కులు చూశారు కోదండరామయ్యగారు. గుటకలు మింగి సమాధానం చెప్పడానికి ఉద్యుక్తులయ్యారు.

"అదికాదండీ. నేనొకటి చెబుతాను, మీరేమీ అనుకోకపోతే. ఈలాంటి నీతి నియమాలులేని పథకంలో నేను మాట్లాడదలుచుకోలేదండీ. గుట్టుచప్పుడుగా దేవుడు ఇచ్చినంత లోనే కాలం వెళ్ళదీసుకుంటమే నా సిద్ధాంతం. ఎప్పటి వరకు ఎందుకు? మొన్నే [illegible] రావలసింది నా ప్రమోషన్."

"ఇటుపక్కకి రండి! ఈ లోకులవాళ్ళు కళ్ళు మూసుకుని నవ్వుతారు. నేను చెప్పేదికూడా ఉండండి. మీరంతా జూనియర్లకు [illegible] ప్రమోషన్ ఇచ్చారా? ఎలా? రికమెండేషన్. అంతే! సీనియారిటీ ప్రకారం ఇస్తున్నారా? మీ శ్రీనివాసరావుగారు తలుచుకుంటే చిటికెలో పని."

"సరే. నా [illegible]."

"ఆ. రామలక్ష్మమ్మగారిద్వారా ఈ పని అవుతుంది. [illegible], ఎలా అయినా పరువువాళ్ళ. కానీ, [illegible]. మాట చెప్పెయ్యలేం. ఏమి అనుకో[illegible] చెప్పండి."

"సరే, అలాగే. భోజనాలు అయ్యాక వస్తాలెండి."

కోదండరామయ్య [illegible].

* * * *

రెండవరోజు రామలక్ష్మమ్మగారు [illegible]. [illegible] పువ్వులు, [illegible], కుంకుమ,

(తరువాయి 64 వ పేజీలో)

గమనిక

సమీక్షార్థం రెండు ప్రతులు ఎడిటర్, ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎస్టేట్స్, మద్రాసు-2'కు పంపవలసిఉన్నది.

— ఎడిటర్

వెలువడినది!
[illegible] లక్ష్మీకాంత [illegible] కొత్త నవల
" [illegible] "
[illegible] రు. 2-50
[illegible] రు. 3-50
పోస్టేజి అదనం రు. 0-75
వి. పి. పద్ధతిలేదు
ప్రతులకు:
వాణీ పబ్లికేషన్స్,
[illegible], విజయవాడ-2

నవ ప్రచురణలు

[illegible]: [illegible]—మూలం: [illegible] 4-00
అనువాదం: శ్రీ [illegible] లక్ష్మీకాంతం
శ్రీ [illegible]
[illegible]: [illegible]—మూలం: [illegible] [illegible]-25
అనువాదం: శ్రీ [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible]-50
[illegible]: శ్రీ [illegible]
[illegible] రథయాత్ర: [illegible] 2-50
మూలం: [illegible]
అనువాదం: శ్రీ [illegible]
[illegible] లేఖలు: రచన: [illegible] 1-25
[illegible]— నాటిక—రచన— [illegible] 1-00
మొత్తం [illegible] రు. 13-00 లకే— పోస్టేజి ఫ్రీ.
[illegible] పుస్తకాలకైనా—పోస్టేజి ఫ్రీ. [illegible]—పోస్టేజిక్రింద 60 పైసలు అదనం.
[illegible] అన్నీ ఉన్నాయి. ప్రతులకు:
కొండూరి [illegible], పబ్లిషర్స్,
[illegible] — విజయవాడ-2

మయసభ

(55 వ పేజీ తరువాయి)

[illegible] ముచ్చటైన [illegible] వేలాడుతున్నాయి. [illegible] 'అల్సేషియన్' కుక్క [illegible] నిమురుతున్నాడు నౌకరు. సైగచేసి వాడిని బయటికి పిలిచింది. కుక్కతో సహా పరామర్శించడానికి వచ్చాడు వాడు.

"ముందు దాన్ని తోలు!" ఆమె గొంతు వణికింది.

"[illegible] శ్రీనివాసం ఉన్నారా? ఉంటే, [illegible] వచ్చిందని చెప్పు."

"[illegible] ఉన్నారు. [illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible].

"[illegible], [illegible] [illegible]. నా [illegible] చెప్పి వచ్చావా?" [illegible] ఇంటిముందు కారు ఆగిన శబ్దం అయింది.

ఆమె నవ్వుతూ, [illegible]. నౌకరు [illegible] తెచ్చి అందించాడు.

"[illegible]! [illegible] కదా. [illegible] [illegible]. [illegible] తరువాత [illegible] [illegible]!" [illegible] రెండు [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible]. ఆమె [illegible] నడిచింది.

[illegible] [illegible] "[illegible]" అన్నాడు.

"[illegible], [illegible] [illegible]. [illegible]! [illegible]." [illegible] ఉన్నారు.

"[illegible]! [illegible]. [illegible] వచ్చారా?" [illegible].

"అలానా! నాకు [illegible] విషయమే చెప్ప [illegible]! [illegible], [illegible] విశేషాలు?"

"ఆ విషయం ఆలోచించి, వచ్చారా?"

"ఏ విషయం?"

"అదే, ఆ [illegible] [illegible] విషయం. [illegible] చెప్పాను!"

"[illegible]! [illegible], [illegible] వెళ్ళాను. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]... [illegible] [illegible] [illegible] 'ఫ్రీ ఆర్డర్' [illegible] నడిపించింది.

ఎలెక్షన్స్ వాయిదా వెయ్యకపోతే, చిన్న [illegible] వస్తుందని ఒకటే గోల, ప్రెసిడెంట్ పార్టీ. ఆది [illegible] ఆయ్యేటప్పటికి, నా తాతలు దిగివచ్చారనుకో. హైదరాబాదు వెళుతున్నానంటే చాలు, సవాలక్ష పనులు చెబుతారు."

"అయితే మనసని ఎప్పుడు చేయిస్తానంటారు?"

"చూద్దాంలే, ఈసారి హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పుడు!"

"ఎప్పుడో వెళ్ళినప్పుడు చూస్తానంటే, ఎలాగండీ?"

"[illegible] చెప్పండి. కాలు కదపటానికి [illegible]. చూస్తున్నారుగా. రేపు మా ఊరు '[illegible]' ఉంది. [illegible]? 'కాలవ' [illegible]. [illegible] పెద్ద [illegible] చేయించాలని, [illegible]. వాళ్ళకు '[illegible]' [illegible] ఉండనుకుంటూ. [illegible] [illegible] వస్తుంది. [illegible] సి. యమ్. [illegible] ఉంది. నేను ఉండక [illegible]. [illegible], ఈసారి హైదరాబాద్ వెళ్ళి [illegible], [illegible] [illegible] వరకు [illegible] [illegible]. ఆ కొత్తపాలెం వాళ్ళ [illegible] ప్రారంభోత్సవం, 'సి. యమ్. ప్రోగ్రాం'లో [illegible] [illegible]. ఆ సందర్భంలో చూస్తా."

"అప్పటికి మీకు పనులు తక్కువ అవుతాయా? [illegible], ప్రత్యేకంగా ఈ పనిమీదనే పోయిరావాలి."

"చూద్దాంలెండి, [illegible]."

"చూద్దామంటే, కాదు. రేపే బయల్దేరాలి. [illegible]." [illegible], సైగచేశాడు [illegible] కొద్దిగా [illegible] స్వరం [illegible].

"[illegible]. అవసరమైతే మళ్ళీ [illegible]. [illegible] ఉంటాము. [illegible]." [illegible] తీసి, [illegible]. [illegible] చేతిలో పెట్టుకుని [illegible]. "[illegible]"? అంటూ, [illegible]. శ్రీనివాస [illegible], అతనితో నాలుగు అడుగులువేసి, [illegible] చూసాన్న [illegible] ఈ లోకంలో పడడానికి రెండు నిమిషాలు పట్టింది. తన రక్తం పంచుకున్న సోదరుడు ఇంతవాడు అయినందుకు ఆమె హృదయం పొంగి పోయింది.

"[illegible], నీ తెలివి తేటలకు తగ్గట్టు మీ బావగారిలా, బి. ఎ. చదివితే, ఎంత పైకి పోయి ఉండేవాడివో!"

"[illegible]! [illegible] [illegible]. నేను బావలా [illegible], [illegible] చదివితే, [illegible] గుమాస్తా [illegible], [illegible] వెళ్ళేవాణ్ణి! తెలిసిందా! [illegible] పంపావా [illegible]?" అని [illegible].

ఆమె [illegible] నోట [illegible] రాలేదు! ★

Printed and published on behalf of Andhra Prabha Ltd. by S. V. SWAMY, B.A., at the Dinamani Press, Express Estates, Madras-2. Editor: NILAMRAJU VENKATASESHAIAH